

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

א זייע וועג

מיט פחדים מיט וועלכע זיי זענען אריבער נאך ווערן באפאלן פון
רויבערס וועלכע זענען זיי נאכגעלאפן אויפן וועג.

קינדער, וואס לערנען מיר פון דעם משל? וואס טאקע?
ענק ווייסן טאקע אז אסאך מאל ווען אונז זעצן זיך געשמאק
דאווענען ביים סדור, קומט אונז אריין אסאך חלומות פון אלע
סארטן מחשבות אין קאפ, פלוצלונג פארגעסט מען אז אונז
האלטן אינמיטן דאווענען, יא? עס קען זיך מאכן אמאל אזא זאך?
וואס קען מען דעמאלט טון?

דער הייליגער רבי לערנט אונז אז די געווענליכע תפלות וואס מיר
דאווענען יעדן טאג, דארט שטייט דער יצר הרע אינמיטן, ער
ווארט אונז אפ איינמאל ביי ברכות, איינמאל ביי קריאת שמע ער
מאכט אונז זאלן חלומ'ען. אבער אונז דארפן זוכן אלע וועגן
וויאזוי זיך צו שטארקן און אנטלויפן פון אים און דאווענען מיט
כוונה.

אבער עס איז דא אן עצה פאר אונז, עס איז פארהאן א וועג פון
דער זייט, וואס דער יצר הרע ווייסט נישט דערפון - דו ווייסט פון
וועלכע וועג מער רעדט?

דער הייליגער רבי זאגט אז ווען מען רעדט צום באשעפער אויך
אונזער אידישע שפראך, מען דערציילט אים אלעס וואס ליגט
אויפן הארץ מען בעט פון אים אלע, ממש אלעס אזוי ווי מען בעט
עפעס פון א גוטער חבר, די וועג קען נישט דער יצר הרע.

מיר וועלן זיך באנייען צו רעדן צום באשעפער מיט אונזער
פשוט'ע שפראך, אים בעטן אלעס און אויך זיך מחזק זיין צו
דאווענען געשמאק די דריי תפלות וואס מיר זענען מתפלל יעדן
טאג. (ע"פ ליקו"מ צ"ח ח"ב)

אכט איבערגעפולטע וועגענער פארן ארויס פון די טויערן אין
לייפציגער מארק, זיי לאזן זיך ארויס אויף א דריי טאגיקע נסיעה,
אבער ר' מאיר האלט זיי אפ און ערקלערט זיי אז ס'איז זייער נישט
פדאי צו פארן אויף די געווענליכע וועג וואו מען איז צוגעוואוינט
צו פארן, ער טענה'ט: "די וועג איז בכלל נישט גלאט, גאנץ אפט
קענען רויבערס אנפאלן די דורכגייער, רוצחים אדער גזלנים
בא'נגנען אלע סחורות און טיילן ביטערע קלעפ, ס'איז א גרויסע
סכנה!!"

"וואס עפעס?", ענטפערן אים אפ די חבורה וואס זיצן אין די
וועגענער, "מיר וועלן פארן אויפן געווענליכן וועג ווי דער גאנצער
עולם פארט, דארט פארן אונז אויך, מיר גייען נישט אויף קיין שום
אנדערע וועג".

ענטפערט זיי ר' מאיר: "פארוואס זאלן ענק גיין אויף א פלאץ וואס
ס'מאכט זיך אזויפיל סכנות, ענק ווילן נישט הערן מיין מיינונג?
אויך קען א וועג פון דער זייט, אזא וועג וואו עס פלעגן אמאל
דורכפארן גרויסע סוחרים שטיל אן קיין שום שטעה, די חברה
באנדיטן שטייען נישט דארט, זיי ווייסן נישט אז ס'איז פארהאן אזא
סארט וועג, קומט קומט..."

זיי האלטן זיך ביי זייערס, צו גיין אויפן אלטן וועג, און ר' מאיר
פארט מיט זיין וואגן אויף די וועג פון דער זייט.

נאכן לאנגן נסיעה ווען די חבורה האט זיך געטראפן אין שטאט, ר'
מאיר דערציילט זיי איבער זיין געשמאקע אנגענעמע נסיעה,
וידעראום די אנדערע חברה האבן געהאט צו דערציילן הויפנס

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס (4)

גיין. האט ער זיי אלע ארויס גינומען פון דעם טורעם.

האט ער פריער דאס קינד ארויס גינומען, ווארן צום אמת איז ער זיך עלטער פון זיי אלע. און ווער סע איז יונגער גיווען האט ער אים פריער ארויס גינומען.

און דעם עלצטן זקן, האט ער גאר צום סוף ארויס גיפירט. ווארן ווער סע איז גיווען יונגער, דער איז זיך גיווען עלטער. (ווארן וואס יונגער האט ער זיך אלץ איין עלטערע מעשה דערציילט). און דער עלצטער זקן דער איז גיווען יונגער פון זיי אלע.

האט זיך דער גרויסער אדלער צו זיי אנגירופן, איך וועל אייך מפרש זיין די אלע מעשיות, וואס די אלע האבן דערציילט. דער האט דערציילט אז ער גידענקט נאך, אז מע העט אפגישניטן דאס עפעלע פון דער צווייג, מיינט ער, ער גידענקט נאך אפילו אז מע האט איהם אפגישניטן דעם נאפל. (פלומר אפילו דאס וואס מיט איהם האט זיך גיטאן תיפק ווי ער איז גיבוירן גיווארן, אז מע האט איהם אפגישניטן דעם נאפל, אפילו דאס גידענקט ער אויך)

און דער אנדערער, וואס ער האט גיזאגט, ער גידענקט נאך אפילו אז דאס לעכט האט גיברענט, מיינט ער, ער גידענקט נאך אז ער איז גיווען בעיבור, וואס דעמאלט

און איך בין נאך דעמאלט גיווען גאר א קינד. (דהיינו דער בלינדער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) און איך בין אויך דארט גיווען האב איך מיך אנגירופן, איך גידענק די אלע מעשיות, און איך גידענק גאר נישט.

האבן זיי זיך אנגירופן, האט דאס איז א גאנץ אלטע מעשה, עלטער פון אלע, און סע איז ביי זיי א גרויס חידוש גיווען, וואס דאס קינד גידענקט מער פון אלע.

דערווייל איז אנגיקומען א גרויסער אדלער, און האט אנגיקלאפט אויף דעם טורעם. און ער האט צו זיי גיזאגט, הערט אויף צו זיין ארימע לייט, קערט אייך אום צו אייערע אוצרות. און ניצט מיט אייערע אוצרות.

און ער האט צו זיי גיזאגט, אז זיי זאלן ארויס גיין פון דעם טורעם עלטער נאך עלטער, ווער סע עלטער זאל פריער ארויס

בְּרַעַנְט אַ לַעֲכָט אויף דעם קאַפּ. (וואַרן אזוי שטייט אין דער גמרא אז דעמאלט אז דאס קינד איז ביי דער מוטער אין בויה, דעמאלט ברענט אַ לעכט אויף זיין קאפּ (וכו')

און דער וואס ער האט גיזאגט אז ער גידענקט נאך אפילו אז סע האט אנגיהויבן צו ווערן א פרי. דאס איז, ער גידענקט נאך אפילו ווי זיין גוף האט אנגיהויבן צו ווערן, דעמאלט אז דאס קינד הייבט נאר אן באשאפן צו ווערן.

און דער גידענקט נאך, דעמאלט, אז מע האט גיפירט דאס קערנדל צו פלאנצן די פרי. דאס איז, ער גידענקט נאך אפילו ווי די טפה איז נמשך גיווארן.

און דער גידענקט נאך די חכמים וואס זיי האבן אויסגיטראכט דאס קערנדל. מיינט ער, ער גידענקט נאך, אפילו אז די טפה איז נאך גיווען אין מח.

און דער גידענקט נאך דעם טעם, דאס איז דאס נפש. און דער ריח, דאס איז דער רוח. און די מראה. דאס איז די נשמה. און דאס קינד האט גיזאגט ער גידענקט גאר ניט. ווארן ער איז גרעסער פון זיי אלע.

און ער גידענקט אפילו וואס סע גיווען פאר נפש רוח ונשמה. דרום האט ער גיזאגט, ער גידענקט גאר ניט (כלומר ער גידענקט נאך אז סע גאר ניט גיווען. גידענקט ער אפילו וואס דארט האט זיך גיטאן וואס דאס איז העכער פון אלע).

און דער גרויסער אדלער האט צו זיי גיזאגט, קערט אייך אום צו אייערע שיפן, דאס זענען אייערע גופין וואס זיי זענען צובראכן גיווארן, זיי וועלן ווידער גיבויעט ווערן. היינט קערט אייך אום צו זיי, און ער האט זיי גיבענטשט. און צו מיר, (דהיינו צום בלינדן בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ)

האט ער גיזאגט. (דהיינו דער גרויסער אדלער) דו קום מיט מיר ווארין דו ביסט אזוי ווי אייך. ווארין דו ביסט זייער אלט. און גאר יונג. און דו האסט נאך גאר ניט אנגיהויבן צו לעבן און דו ביסט פארט זייער אלט. און אייך בין אויף אזוי. ווארין אייך בין זייער אלט. און בין נאך גאר יונג וכו'.

נמצא האב אייך א הספמה פון דעם גרויסין אדלער. אז אייך בין זייער אלט און בין גאר יונג וכו'.

היינט שענק אייך אייך במתנה גמורה דרשה גישאנק.

אז איר זאלט זיין אזוי אלט ווי אייך.

איז דארט גיווארן א גרויסע

שמחה און זייער א גרויסע

חדוה. און זיי זענען זייער

פרייליך גיווען.

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלעך (4)

- ו. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם אכטן זקן וואס געדענקט די מראה?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה
- ז. צו וואו האט ער זיי געהייסן צוריק גיין?
 - צו די שיפן
 - צו זייערע גופים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס איז געווען דער אדלער?
 - אלט
 - אינג
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. וואס איז געווארן נאך די דרשה געשאנק פון דעם בעטלער?
 - א גרויסע שמחה
 - א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה
 - א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה און זיי זענען זייער פרייליך געווען
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. וואס האט דער בלינדער בעטלער געדענקט?
 - די אלע מעשיות
 - גאר נישט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס זאגט דער גרויסער אדלער?
 - הערט אויף זיין עשירים
 - הערט אויף זיין ארימע לייט
 - הערט אויף זיין ענוים
- ג. וועמען האט דער אדלער ארויס גענומען די ערשטע?
 - דעם גרעסטער זקן
 - דאס קינד
 - לויט די א"ב
- ד. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם זעקסטן זקן וואס געדענקט די טעם?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה
- ה. וויאזוי האט ער מפרש געווען דעם זיבעטן זקן וואס געדענקט די ריח?
 - נפש
 - רוח
 - נשמה

טיפער געטראכט

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בלינדן בעטלער?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אויף וועמן איז געזאגט געווארן? אייך בין זייער אלט? אויף דער בלינדער בעטלער

אויף וועמן איז געזאגט געווארן? אייך בין נאך גאר יונג? אויף דער בלינדער בעטלער

אויף וועמן איז געזאגט געווארן? אייך האב נאך גאר ניט אנגעהויבן צו לעבן? אויף דער בלינדער בעטלער

ווער געדענקט מער, דער עלצטער אדער דער יונגסטער? דער יונגסטער

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com